

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. évi július hó 1. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.243/2006/37. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A II.r. vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 7.200 (hétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2008. január 18. napján kelt 18.B.243/2006/37. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlott bűnösségét egyaránt társtettesként elkövetett zsarolás büntettének kísérletében [Btk. 323.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b/ pont] és társtettesként elkövetett testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 170.§ (1) és (2) bekezdés] állapította meg és ezért őket egyenként 1 év 8 hónap - 1 év 8 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását mindkettejük esetében 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett még az első fokú ítélet a lefoglalás megszüntetéséről és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatban is.

Az ítélet ellen az **ügyész** mindkét vádlott tekintetében súlyosításért, a szabadságvesztés büntetés végrehajtása felfüggesztésének mellőzése és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása végett jelentett be fellebbezést.

Az I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért terjesztette elő perorvoslatát.

A II.r. vádlott és védője a cselekmény minősítésének megváltoztatása és enyhítés végett fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.189/2008/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az első fokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást megalapozottnak tartotta, annak csupán pontosítását kérte a 3. oldal harmadik bekezdésében: a vádlottak és társuk állták körbe a sértettet. Az így kiegészített tényállás alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a vádlottak bűnösségének megállapítását megalapozottnak tartotta, és egyetértett a cselekmények jogi minősítésével is. Az ügyészi fellebbezést fenntartva mindkét vádlott esetében hosszabb tartamú börtönbüntetés kiszabására, a végrehajtás felfüggesztésének mellőzésére és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését módosított tartalommal tartotta fenn. Perbeszédében részletesen kifejtette, hogy az első fokú bíróság által megállapított tényállás felderítetlen, mert a védői indítvány ellenére nem történt meg az orvosszakértő kihallgatása. Ennek hiányában nem lehetett pontosan tisztázni azt, hogy a sértettet érték-e rúgások, illetve az általa elmondott bántalmazás leírásánál nem túlzott-e, ugyanis a látlelet és az írásos szakértői vélemény szerint csekély mértékű, felületes sérülései voltak. Szükséges lett volna még azoknak a rendőröknek a kihallgatása, akik először kapcsolatba kerültek a sértettel, mert beszámolhattak volna arról, hogy zilált, sérült volt-e a ruhája, illetve milyen általános állapotban volt. A tényállás felderítetlensége és téves ténybeli következtetések miatt az I.r. vádlott védője a Fővárosi Bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen az általa bejelentett fellebbezést fenntartotta. Elmondta, hogy a sértett következetlen vallomásával szemben a II.r. vádlott vallomása alapján megállapítható, hogy a sértett és a II.r. vádlott között dulakodás alakult ki a mobiltelefon miatt. E dulakodás során a két vádlott szándékegysége nem állapítható meg a védő álláspontja szerint, ezért elsősorban a II.r. vádlott felelősségének a megállapítását csak testi sértés vétségében kérte és ehhez kapcsolódóan a büntetés jelentős enyhítésére tett indítványt. Másodsorban csatlakozott az I.r. vádlott védőjének hatályon kívül helyezést kérő indítványához.

A vádlottak szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, de a Be. 362.§ (3) bekezdése alapján a nyilvános ülés a távollétükben is megtartható volt.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a kétirányú perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a kellő alapossággal folytatta le a bizonyítási eljárást. Annak során a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartva, hiánytalanul teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, feltárta és megvizsgálta a bizonyítékok

teljes körét. A rendelkezésére álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta azt, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely részükben és miért nem tartott valóznak. Az első fokú ítélet indokolása mindenre kiterjedő, logikus és nem ellentétes az iratok tartalmával sem.

Az első fokú bíróság kellő részletességgel foglalkozott a vádlottak védekezésével, akik az eljárás során egybehangzóan és következetesen azt vallották, hogy a sértett által mondott időben valóban találkoztak vele a piacon, de semmiféle védelmi pénzt nem kértek tőle. Dulakodás alakult ki közöttük azért, mert a sértett telefonálás után eltette a II.r. vádlott telefonját, amit ő megpróbált visszaszerezni. Mindketten azt állították, hogy a sértettől nem vettek el semmit.

A sértett az eljárás során vallomásában következetesen állította, hogy három „kopasz” védelmi pénzt követelt tőle a piacon. A kérés visszautasítása után a három elkövető bántalmazta, megütötték, megrúgták, majd látva, hogy honfitársai a segítségére sietnek, elszaladtak. A sértett először beszámolt arról is, hogy az elkövetők elvettek tőle 20.000 €-t, majd később ezt akként módosította, hogy nem ők voltak, hanem egy ismeretlen kínai személy vette fel a földre esett pénzt. A nyomozás során a sértett pontos személyleírást adott a vádlottakról, majd mindkét vádlottat határozottan felismerte. A tárgyaláson vallomását e tekintetben módosította, már azt állította, hogy nem a vádlottak voltak az elkövetők.

A bizonyítékok példaszerű mérlegelése után a Fővárosi Bíróság a vádlottak védekezését elvetette és az ítéleti tényállást döntően a sértett nyomozati vallomása és a felismertetési jegyzőkönyvek figyelembe vételével, állapította meg.

A sértett vallomását - más bizonyítékok mellett - alátámasztja a látlelet és az igazságügyi orvosszakértői vélemény is az elszenvedett sérülések elhelyezkedése, azok keletkezési módja és a gyógytartam vonatkozásában is.

A Fővárosi Bíróság az eljárási szabályok megtartásával tette a bizonyítás anyagává a szakértői véleményt, szükségtelen volt a szakértő megidézése, mert az írásos vélemény is kellő alapossággal állást foglal a lényeges kérdésekben, abban, hogy a sértett által elmondott módon keletkezhetnek a sérülései és a bántalmazás a körülmények szerencsés alakulása folytán nem eredményezett súlyosabb sérülést.

Az ítélőtábla ugyanakkor a tényállást a Be. 352.§ (1) bekezdésének a./ pontjára hivatkozással az iratok alapján az alábbiak szerint helyesbíti:

A 3. oldal harmadik bekezdésének második mondatát az alábbiak szerint kijavítja: „A csarnok D69-es és D70-es számú pavilonjai között **a vádlottak** és társuk körbeállta a sértettet.”

Az ekként pontosított tényállás minden vonatkozásban megalapozott és miután az elsőfokú bíróság eleget tett a törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban.

A vádlottak bűnösségét a Fővárosi Bíróság okszerűen állapította meg, és a cselekmények minősítése is mindenben megfelel a Btk. rendelkezéseinek.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő körülményeket a Fővárosi Bíróság helyesen sorolta fel.

További nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni az első fokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett időmúlást.

A Fővárosi Bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll a vádlottak által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával és az egyéb bűnösségi körülményekkel, annak súlyosítása, illetve enyhítése nem indokolt egyik vádlott esetében sem.

Az ítélőtábla ezért a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) és (4) bekezdése értelmében - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2008. évi július hó 1. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
tanács elnöke

Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert s.k. a
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.243/2006/37. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 2.Bf.77/2008/5. számú végzése folytán 2008. július 1. napján az I.r. és a II.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és börtönbüntetések kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év július hó 1. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő